

**DIUMENGE TRETZÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

La mort ha entrat al món per la malícia del diable

Lectura del llibre de la Saviesa

1, 13-15; 2, 23-25

Déu no ha fet la mort,
ni li agrada que l'home perda la vida;
les coses que ha creat són saludables,
no hi ha en elles cap verí de mort,
ni l'abisme regna la terra,
perquè la justícia és immortal.
Déu ha creat l'home perquè siga incorruptible,
l'ha fet imatge d'allò que és ell mateix.
Però la mort ha entrat al món per la malícia del diable,
i els seus partidaris l'han de patir.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

30 (29), 2 i 4.5-6.11 i 12a i 13b (R.: 2a)

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permés que se n'alegren els enemics.
Senyor, m'heu arrancat de la terra dels morts;
quan ja m'afonava, m'heu tornat la vida.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

Canteu al Senyor, els qui l'ameu,

enaltiu la seua santedat.

El seu rigor dura un instant;

el seu favor, tota la vida.

A poqueta nit tot eren plors.

l'endemà són crits de goig.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;

ajudeu-me, Senyor.

Heu mudat en goig les meues penes,

Senyor, Déu meu, vos lloaré per sempre.

R. ¡Amb quin goig vos exalce, Senyor!

LECTURA SEGONA

Que allò que vos sobra a vosaltres compense el que falta als germans pobres

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

8, 7.9.13-15

Germans:

Ja que vosaltres teniu de tot en abundància:

fe, paraules, coneixement, sol·licitud plena
i l'amor que de nosaltres heu rebut,
sigueu també generosos en el favor que vos demane.

Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor:

ell, sent ric, es feu pobre per vosaltres,
perquè vos enriqueíreu amb la seua pobresa.
No es tracta que, per a alleugerir els altres,
vosaltres patíreu estretors: hi ha d'haver igualtat.
En el moment present,
allò que vos sobra a vosaltres
compense el que els falta a ells,
per tal que allò que els sobre a ells
compense el que vos falta a vosaltres.
Així s'arribarà a la igualtat,
tal com diuen les Escriptures:
«Ni en sobrava als qui n'havien recollit molt
ni en faltava als qui n'havien recollit poc.»

Paraula de Déu.

EVANGELI

Xiqueta, alça't

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

5, 21-43

En aquell temps,

Jesús arribà, de nou, en barca a l'altra riba del llac.
Molta gent es reuní al seu voltant,
i ell es quedà vora l'aigua.

Llavors arriba un dels caps de la sinagoga,
que es deia Jaire,

i, en veure'l, se li tira als peus
i, suplicant-li amb tota l'ànima, li diu:

— «La meua xiqueta s'està morint.
Veniu a imposar-li les mans perquè es cure i visca.»

Jesús se n'anà amb ell.

La gent que el seguia l'oprimia per tots els costats.
Hi havia una dona que patia de pèrdues de sang
des de feia dotze anys.

Havia patit molt en mans de metges
i s'hi havia gastat tot el que tenia,
però no havia obtingut cap millora,
sinó que anava de mal en pitjor.

Eixa dona, que havia sentit parlar de Jesús,
se li acostà per darrere enmig de la gent
i li tocà la roba,
perquè pensava:

— «Només que li pugui tocar la roba, ja em curaré.»

A l'instant se li tallà l'hemorràgia

i sentí que el mal havia desaparegut.

Jesús, que sabia prou bé el poder que havia eixit d'ell,
es girà de seguida i preguntava a la gent:

— «¿Qui m'ha tocat la roba?»

Els seus deixebles li contestaren:

— «Veieu que la gent vos espanta per totes bandes
i encara pregunteu: ¿Qui m'ha tocat?»

Però Jesús anava mirant al seu voltant per a veure qui ho havia fet.

Llavors aquella dona, que sabia prou bé què li havia passat,

es prosternà als seus peus tremolant de por
i li explicà tota la veritat.

Jesús li digué:

— «Filla, la teua fe t'ha salvat.

Ves-te'n en pau i queda curada del mal que et turmentava.»

Encara parlava Jesús, quan arribaren uns de casa del cap de la sinagoga
a dir-li:

— «La teua filla s'ha mort.

¿Què trauràs de molestar més el Mestre?»

Però Jesús, en sentir estes paraules,
digué al cap de la sinagoga:

— « No tingues por; tingues només fe.»

I només va permetre que l'acompanyaren

Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume.

Quan arribaren a la casa del cap de la sinagoga,
van veure el rebombori de la gent,
que plorava i feia grans planys.

Ell entrà en la casa i els digué:

— «¿Per què eixe rebombori i eixos plors?

La criatura no ha mort, sinó que dorm.»

Els es burlaven de Jesús,

però Jesús els fa eixir a tots

i pren només el pare i la mare de la xiqueta

i els qui l'acompanyaven,

entra al lloc on estava la xiqueta, l'agafa per la mà i li diu:

— «Talità, Kum», que vol dir : «T'ho mane; xiqueta, alça't».

A l'instant, la xiqueta, que ja tenia dotze anys,
s'alçà i es posà a caminar.

Tots es quedaren plens d'estupor.

Però Jesús els prohibí que ho feren saber a ningú.

I els digué que donaren menjar a la xiqueta.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

5, 21-24.35b-43

En aquell temps,

Jesús arribà, de nou, en barca a l'altra riba del llac.

Molta gent es reuní al seu voltant,
i ell es quedà vora l'aigua.

Llavors arriba un dels caps de la sinagoga,
que es deia Jaire,
i, en veure'l, se li tira als peus
i, suplicant-li amb tota l'ànima, li diu:
— «La meua xiqueta s'està morint.
Veniu a imposar-li les mans perquè es cure i visca.»

Jesús se n'anà amb ell.
La gent que el seguia l'oprimia per tots els costats.

Encara parlava Jesús, quan arribaren uns de casa del cap de la sinagoga
a dir-li:
— «La teua filla s'ha mort.
¿Què trauràs de molestar més el Mestre?»

Però Jesús, en sentir estes paraules,
digué al cap de la sinagoga:
— «No tingues por; tingues només fe.»

I només va permetre que l'acompanyaren
Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume.
Quan arribaren a la casa del cap de la sinagoga,
van veure el rebombori de la gent,
que plorava i feia grans planys.

Ell entrà en la casa i els digué:
— «¿Per què eixe rebombori i eixos plors?
La criatura no ha mort, sinó que dorm.»

Els es burlaven de Jesús,
però Jesús els fa eixir a tots
i pren només el pare i la mare de la xiqueta
i els qui l'acompanyaven,
entra al lloc on estava la xiqueta, l'agafa per la mà i li diu:
— «Talità, Kum», que vol dir : «T'ho mane; xiqueta, alça't».

A l'instant, la xiqueta, que ja tenia dotze anys,
s'alçà i es posà a caminar.

Tots es quedaren plens d'estupor.
Però Jesús els prohibí que ho feren saber a ningú.
I els digué que donaren menjar a la xiqueta.

Paraula del Senyor.